

β) Πνέω, ἐπὶ ἀνέμου Ἀπουλ. (Καλημ.) Σίφν.: Ἐκεῖ π' ἀνέμιζε, φράττει Σίφν. || Ἄσμ.

Μάρτι ποῦ μαρτίζει | τσ' ἄ κοράσια σκανταλίζει,
γιατὶ καλοτσαίρι γίζει | τσ' ὁ ἀγέρα κάου ἀνεμίζει

(ἄ=τὰ, κάου=κάτου) Καλημ. Συνών. φ υ σ ὦ. **3)** Καθαρίζω τὸν καρπὸν ἀπὸ τῶν ἀχύρων διὰ τῆς ριπῆς τοῦ ἀνέμου, λιχμῶ, ἐπὶ τῶν σιτηρῶν πολλαχ. καὶ Ἀπουλ. (Καλημ.) Καλαβρ. (Μπόβ.): Πιάνουμε καὶ τ' ἀνεμίζουμε τ' ἀστάχυα γιὰ τὰ φύγη τ' ἄχερο Κέρκ. Ἐν-ν' ἀνεμίσω τ' ἀλώνι μου Κύπρ. Εἴντ' ἀνεμίζεις τ'δεῖ χαμαί; αὐτόθ. **β)** Ἐπὶ τῶν ἐλαιῶν, καθαρίζω τὸν συγκομισθέντα καρπὸν ἀπὸ τὰ φύλλα Λευκ.: Ἀνεμίζω τοῖς ἐλαίς. **γ)** Ἐπὶ τῆς σταφίδος, καθαρίζω τὸν καρπὸν ἀπὸ τοὺς μίσχους καὶ τὰ ἄλλα ἀπορρίμματα Ζάκ. Κεφαλλ. **4)** Ἀφίνω τι νὰ παρασυρθῇ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου, διασκορπίζω Κέρκ. Κύπρ. Παξ. — Γβλαχογιάνν. Γῦροι ἀνέμ. 92: Ἐνέμισες τ' ἀλεύριν Κύπρ. || Ποίημ.

Λόξα, χρυσάφι, ἀγάπη, τί κι ἂν θησαυρίση;
ἄνεμος θὰ τὰ πάρη καὶ θὰ τ' ἀνεμίση

Γβλαχογιάνν. ἔνθ' ἀν. Συνών. σκορπίζω. **5)** Κάμνω τι νὰ κυματίζει, νὰ σείεται ὥσει ὑπὸ ριπῆς ἀνέμου, κινῶ, σείω τι πολλαχ.: Ἀνεμίζω τῇ βίτσα Πελοπν. (Λακων.) Ἄμα ἀνεμίσης τοῦ μουλαριοῦ τῇ βέργα, ἐκεῖνο τρέχει Θήρ. Ἀνέμιζε τὸ μαντήλι Λεξ. Δημητρ. Τὸ σιφουνικό ἀνεμίζει τὰ στάχυα καὶ πέρα δῶθε τὰ τινάζει ΚΠασαγιάνν. Μοσχ. 10. Ὁ ἐπιλοχίας ἀνέμιζε τὸ σκοινὶ αὐτόθ. σ. 13. Ἀνέμισε θηκάρι καὶ λεπίδι μαζί ἀπάνον ἀπ' τὸ κεφάλι του μὲ τὰ δυὸ χέρια Γβλαχογιάνν. Τὰ παληκάρι. 108. Ἀνέμιζε ἀπάνον κάτου τὸ σπαθὶ Γ'Επαχτίτ. ἐν Προπυλ. 1,228 Χούφτιασε τὸ σπαθὶ κι ἀφοῦ τ' ἀνέμισε καὶ τὸ παιξε λίγο, τὸ κατέβασε σὰν ἀστραπὴ ΚΚρυστάλλ. Ἔργα 2,130. Ἐλύγαιε σὰν τὴν ὀχὰ τὸ κορμί του κ' ἐσήκωνε τὴ μαλλιαρὴ οὐρὰ πίσω, ὅπ' ἐπεφτε ἀνεμισμένη κι ἀστραφτερὴ σὰν καταρράχτης λαγκαδιᾶς (ἐνν. τὸ ἄλογο) αὐτόθ. 2,125 Ὀλοένα ἀραιὸ καὶ σπιθωτό, κατεβατὸ καὶ ἦσυχον... κι ἀνεμισμένο ἐπεφτε τὸ χιόνι ΚΠασαγιάνν. Μοσχ. 84 || Ποίημ.

Καὶ σὰ φλάμπουρο 'ς τὸ χέρι ν' ἀνεμίσω
τὸ μαντήλι μου τὸ νεραϊδοραμμένο

ΚΠαλαμ. Βωμ. 78

Ἄν τὸν βλέπετε; σὰ Χάρως φθάνει
ἠηλ' ἀνεμίζοντας τὸ ριπατάρι

ΑΒαλαωρ. Ἔργα 2,95

Οἱ πέπλοι του ἀνεμίζονται ἀνεμοφουσκωμένοι

ΣΠασαγιάνν. Ἀντίλ. 40. Συνών. κινῶ, σείω. Καὶ ἀμτβ. κυματίζω, σείομαι ΑΒαλαωρ. Ἔργα 3,181: Ποίημ.

Ἀστραψε ἀπ' ἄγρια χαρὰ τὸ μέτωπο τοῦ κλέφτη,
ἐβρόντησαν τὰ χαμμαλιά, ἀνέμισε ἡ φλοκκάτη.

β) Ἰπταμαι ΑΒαλαωρ. Ἔργα 2,241 ΚΚρυστάλλ. Ἔργα 2,31: Ποίημ.

Κι ἀπλώνεις πῆχες τὰ φτερά καὶ πιθαμὲς τὰ νύχια
καὶ μέσ' 'ς τὰ σύγνεφα πετᾷς, μέσ' 'ς τὰ βουνὰ ἀνεμίζεις
ΚΚρυστάλλ. ἔνθ' ἀν.

... 'Σ τὰ σύγνεφ' ἀνεμίζει

περήφανος σταυραετός, τὸν κόσμον φοβερίζει

κ' ἐγὼ τὸν βλέπω καὶ γελῶ, δὲν τοῦ φθονῶ τὴν τύχη

ΑΒαλαωρ. ἔνθ' ἀν. Συνών. πετῶ. **γ)** Μετακινεῖμαι, μετατοπίζομαι ὑπὸ τοῦ ἀνέμου Λεξ. Ἐλευθερουδ.: «Ἀνεμίζει τὸ πλοῖον» (ὅταν ἡγκυροβολημένον ὦν ἀναπρωρίζει κατὰ τὴν πνοὴν τοῦ ἀνέμου). Διὰ τὴν σημ. πβ. τὸ μεταγν. ἀνεμίζομαι ἐν Κ. Δ. (Ἰακ. Ἐπιστ. 1,6) «ἔοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ριπιζομένῳ». **6)** Ἐνεργ. καὶ μέσ. ὁσφραίνομαι (ἐκ μεταφ. τοῦ ρινηλάτου κυνός) Κρήτ.:

Ἐνεμίσανε οἱ γιούπιδες τὸ ψόφιο. Ποῦ τὸ 'νεμίσετε καὶ τὸ βοήκετε; || Ἄσμ.

Νὰ πὰ' νὰ φύγετε ἀποπὰ νὰ μὴ σᾶς ἀνεμίσουν
τ' ἀγᾶ μου οἱ λαγωναρές, γιατί θὰ σᾶς ξεσκίσουν.

β) Ἐνεργ. καὶ μέσ. διαισθάνομαι, προαισθάνομαι Κρήτ. Σύμ.: Τὰ τζὰ 'νεμίζουν κακωσύνην Σύμ. Τὰ κατοίκια ἅμα παίζ-ζουν 'νομίζ-ζουν κακωσύνην αὐτόθ. Ἀνεμίζω τὰ γὼ τὰ κακὰ τῇ μοίρας μου Κρήτ. Ἐνέμιζά το 'γὼ πῶς ἤθελα τὸ πάθω αὐτόθ. **7)** Ἐνεργ. καὶ μέσ. εἰκάζω, συμπεραίνω Κρήτ.: Παροιμ. φρ. Ὁ κουφὸς δδε κλάση δὲ δὸ 'γροικᾷ, μόνον τ' ἀνεμίζει. **8)** Ἀντιλαμβάνομαι, ἐννοῶ Κρήτ.: Ἐνέμιζά το 'γὼ, μὰ ἦκανα πῶς δὲ δὸ καταλάβαινα. Συνών. καταλαμβάνω, νοιώθω.

Β) Μέσ. **1)** Πάσχω ἀπὸ ρευματισμοῦς Πόντ. (Οἶν.) Μετοχ. ἀνεμισμένος = προσβεβλημένος ὑπὸ ψύξεως, ἀσθενῶν ἐκ ψύξεως Εὔβ. (Αὐλωνάρι): Δὲ μοῦ μπορεῖ τὸ παιδί, εἶναι ἀνεμισμένο. Συνών. κρυολογημένος (ιδ. κρυολογῶ), κρυωμένος (ιδ. κρυώνω). **2)** Ἀποπέρδομαι ὑποκώφως, ἄνευ ψόφου Θράκ. (Σαρεκκλ.) Πόντ. (Κερασ. Τραπ. κ. ἀ.): Παλ' σὺ ἀνεμίσκες καὶ βρόμι'σε; — Αὐτοναὶς ἀνεμίσκε, ὅχ' 'γὼ! Σαρεκκλ. || Παροιμ. φρ. Χωρὶς ἄνεμον ἀνεμίδεται (ἐπὶ πραγμάτων ἀκαίρων ἢ ἐπὶ ἀνθρώπων ἐξ ἐλαχίστης ἀφορμῆς φλυαρούντων ἢ ὠφελουμένων) Κερασ. Συνών. ξεφουσκίζω.

ἀνεμίζω (II) Ἦπ. Κρήτ. Κῶς Μήλ. Ναύστ. Πελοπν. (Λάστ.) — Λεξ. Δημητρ. ἀνεμίζον Εὔβ. (Κύμ.) ἀνιμίζον Θράκ. (Αἰν.) Μακεδ. ἀνεμίζω Σίφν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀνέμη.

1) Μετβ. στρέφω τὴν ἀνέμην ἐκτυλίσσω τὸ νῆμα καὶ περιτυλίσσω αὐτὸ εἰς τὰ καλάμια ἢ μασούρια ἔνθ' ἀν.: Ἀνιμίζον τὸν νῆμα Μακεδ. Τοῦ νῆμα ἀνιμίζει (περιτυλίσσεται εἰς τὰ καλάμια) αὐτόθ. Συνών. ιδ. ἐν λ. ἀνακν-κλίζω **2.** Πβ. ἀνακνύω **2.** Καὶ ἀμτβ. στρέφομαι, ἐπὶ τῆς ἀνέμης Θράκ. (Αἰν.): Ἄσμ.

Ἀκῶ μαγγάνια κι βρουντᾶν, ἀνέμεις κι ἀνιμίζουν.

2) Ὡς ὄρ. τῶν σχοινοπλόκων, τοποθετῶ τὸ νῆμα εἰς τὴν ἀνέμην καὶ περιστρέφω αὐτὴν Ναύστ.

ἀνεμικός ἐπίθ. πολλαχ. ἀνιμ'κός πολλαχ. βορ. ιδιωμ. ἀνεμικὴ ἡ, Κρήτ. Κύθηρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) — Λεξ. Βλαστ. ἀνιμ'κὴ Θράκ. (Αἰν.) Μακεδ. (Γρεβεν. Καταφύγ. Κοζ. Σιάτ.) ἀνιμικεῖα Μακεδ. ἀνεμιτῶν Κύπρ. ἀνεμιτῶν Κύπρ. ἀνεμικὸν τό, Κάρπ. κ. ἀ. ἀνεμικὸ Ἀθῆν. Πελοπν. (Βούρ-βουρ. Ξηροχώρ.) κ. ἀ. ἀνιμ'κὸ Ἦπ. (Ζαγόρ. Κούρεντ. Παραμυθ. κ. ἀ.) Μακεδ. (Κοζ. Σισάν. κ. ἀ.) Στερελλ. (Ἀγρίν.) ἀνεμικά τά, Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Κρώμν. Οἶν. Σάντ.)

Τὸ μεσν. ἐπίθ. ἀνεμικός.

Α) Ἐπιθετικ. **1)** Ὁ προμηνύων ἄνεμον Ἦπ. (Πρέβ.): Φεγγάρι ἀνεμικὸ (τὸ ἔχον χρῶμα ἐρυθρὸν ὡς καὶ ἡ περὶ αὐτὸ ἄλως). Συνών. ἀεράτος **1.** **2)** Ὁ κακῆς ποιότητος ἡ γενικώτερον κακὸς ἐπὶ πραγμάτων Θράκ. (Αἰν.) Ἰμβρ. Σαμοθρ.: Δὲν εἶναι καλὸ, εἶναι ἀνιμ'κὸ Ἰμβρ. Μᾶς φέαν ἀνιμ'κὸ χαδάρ' Σαμοθρ. **β)** Κακός, μοχθηρός ἐπὶ ἀνθρώπου Ἰμβρ.: Γιὰ καλὸς εἶναι γιὰ ἀνιμ'κὸς ἐγὼ τοὺν θέλον.

3) Ὁ μικροῦ ἢ οὐδενὸς λόγου ἄξιος Θράκ. (Αἰν.) — Κορ. Ἰλ. Δ 46: Λόγια ἀνιμικά (συνών. φρ. λόγια τοῦ ἀέρος) Αἰν. Πράματα ἀνεμικά Κορ. ἔνθ' ἀν. Ἡ σημ. καὶ παρὰ Σομ.

β) Ὁ παρέργως γινόμενος, ὁ οὐχὶ συστηματικὸς Γβλαχογιάνν. Μεγάλ. χρόν. 53: Ἐχουν ἀνεμικὸ ντουφέκι καὶ βαροῦν τοὺς Τούρκους ὅπου τοὺς ἀντέσουν. **4)** Ὁ μὴ συμπε-
πισμένος, ἀσυμπίστος (ὁ περιέχων ἐν ἑαυτῷ ἄνεμον, ἐπὶ

πραγμάτων επιδεκτικῶν συμπίεσεως πρὸς κατάληψιν ὀλιγοτέρου χώρου) Κέρκ.: *Ἐγὼ σοῦ δάνεισα ἕνα μονιζούρι κριθάρι πηλοχτιστό, τί μοῦ τὸ δίνεις ἀνεμικό;* 5) Ὁ μὴ ὑφιστάμενος εἰς τὴν πραγματικότητα, ἀνύπαρκτος Κρήτ.: *Πρόβατα ἀνεμικά* (ὠρισμένος ἀριθμὸς προβάτων, τῶν ὁποίων τὸ προῖον ἐν τῇ κατ' ἀναλογίαν διανομῇ μεταξὺ τῶν συνεταριζομένων ιδιοκτητῶν αἰγοπροβάτων λαμβάνει ὁ ὑπάλληλος τοῦ τυροκομείου ὡς ἀμοιβὴν χωρὶς ὁ ἴδιος νὰ ἔχη εἰς τὸν συνεταρισμὸν ἰδικά του πρόβατα). β) Ὁ ἐκ τοῦ μηδενὸς προερχόμενος Κρήτ.: *Τυρί ἀνεμικό* (τὸ προῖον τῶν ἀνεμικῶν προβάτων, περὶ ὧν ἰδ. ἀνωτ.).

Β) Οὐσ. 1) Ἀρσ. καὶ θηλ. ἡ τοῦ ἀνέμου βιαία πνοή, θύελλα, λαίλαψ, καταιγὶς Κάρπ. Κρήτ. Κύθηρ. Κύπρ. Μακεδ. (Καταφύγ. κ. ἀ.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) — ΚΠαλαμ. Δωδεκάλ. Γύφτ.² 169 Τάφ.² 46 — Λεξ. Βλαστ.: *Ἐπῆρεν ἀνεμικὸν καὶ ἐξεπάτωσεν τὰ σπαρατὰ Κάρπ. Πολλὴ ἀνεμικὴ σήμερα Κύθηρ. Ἐκόδευγε νὰ μᾶσε πνίξῃ τὸ χιόνι κ' ἡ ἀνεμικὴ Ἀπύρανθ. Φόβος καὶ τρόμος ἦτονε ἡ ἀνεμικὴ ποῦ 'καμεν ἐχτές, ἐκόδευγε νὰ πάσῃ τὸ γόσμο αὐτόθι. Εἶντα σκόνην σήκωσεν τούτη ἡ ἀνεμιτιά!* Κύπρ. || Ποιήμ.

Κ' ἐσὺ ποῦ δὲ φοβάσαι 'ς τὸ πέλαο τῆς ζωῆς
τῇ λύσσα τοῦ κυμάτου καὶ τῆς ἀνεμικῆς,
καλοκυβερνημένο, γερὸ καράβι ἐσὺ

ΚΠαλαμ. Δωδεκάλ. Γύφτ.² ἐνθ' ἀν.

Εἶναι κάποιοι χαλασοὶ | σὲ κάποιες χώρες ὄρες
δίχως ἀστρατόβροτα | κι ἀνεμικὲς καὶ μπόρες

ΚΠαλαμ. Τάφ. ἐνθ' ἀν. Ἡ σημ. καὶ μεσν. Πβ. Θυσ. Ἀβραάμ στ. 67 (ἐκδ. ÉLeGrand Biblioth. 1,228): *καημένο σπῖτι τοῦ Ἀβραάμ, τίς σοῦ δώκε κατάρα | καὶ ποῖον σκότος σ' εὔρηκεν, ἀνεμικὴ κι ἀντάρρα;* Συνών. *ἀερισκὸ 2 β, ἀνακύλισι 2, ἀνεμιά, ἀνεμοβολή, ἀνεμογάζου 2, ἀνεμόγυρος 1, ἀνεμοδοῦρα 5, ἀνεμοδοῦρι 2, ἀνεμοζάλη 1, ἀνεμομπορμπούλα, ἀνεμοξούρι, ἀνεμοξουριά, ἀνεμοροριπή, ἀνεμούρα, ἀνεμορορούφουλας, ἀνεμοσίφουννας, ἀνεμοσουρά, ἀνεμοσοῦσουρο, ἀνεμοστρόβιλος, ἀνεμόστροφος, ἀνεμοτάραξι, ἀνεμοταραχή.* 2) Συνήθως κατὰ πληθ. θηλ. καὶ οὐδ., τὰ ἐν τῇ δίνῃ τοῦ ἀνέμου, τῷ ἀνεμοστροβίλῳ ἐνοικοῦντα δαιμόνια (τὰ προκαλοῦντα ὡς πιστεύεται τὴν λαίλαπα) Ἡπ. (Ζαγόρ. κ. ἀ.) Κάρπ. Μακεδ. (Κοζ. Σιάτ. κ. ἀ.) Πελοπ. (Βούρβουρ.) κ. ἀ. — ΙΓρυπάρ. Σκαραβ. 55 — Λεξ. Βλαστ. Δημητρ.: Ποιήμ.

Τοὺς πλανταγμένους νεοὺς γελοῦνε τ' ἀερικά, τ' ἀνεμικά
ΙΓρυπάρ. ἐνθ' ἀν. Συνών. *ἀερισκὸ 3, ἀνεμογάζου 1.*

β) Πληθ. θηλ., δαίμονες κακοποιοὶ ἐπιδημοῦσαι ἰδίᾳ κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Μαρτίου Μακεδ. (Γρεβεν.) 3) Οὐδ., ἐρυσίπελας (προερχόμενον κατὰ τὴν λαϊκὴν ἀντίληψιν ἐξ ἐπηρείας τῶν ἀνεμικῶν δαιμονίων) Ἀθῆν. Μακεδ. (Καταφύγ. Σισάν.) Πελοπ. (Ξηροχώρ.) Στερελλ. (Ἀγρίν.) κ. ἀ. — Λεξ. Λίν. Συνών. *ἀγαθὸ 3, ἀερισκὸ 4 ζ, ἀνεμοπύρι, ἀνεμοπύρωμα, πυρὸ.*

4) Οὐδ., ἀπόστημα πυῶδες Ἡπ.(Παραμυθ.) 5) Οὐδ., πόνος τῆς κεφαλῆς συνήθως μὲ συνάχι Ἡπ. (Κούρεντ.) Συνών. *πονοκέφαλος ἢ κεφαλόπορος.* 6) Οὐδ. πληθ., ρευματισμοὶ Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Κρώμν. Οἶν. Σάντ.): *Ἀσ' ὁ ἀνεμικά 'κ' ἐπορῶ νὰ λαταρίζω* (δὲν ἤμπορῶ νὰ κινουῦμαι) Κοτύωρ. Συνών. *ἀνεμος, ρευματισμοί.*

άνεμισμα τό, (Ι) Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Κεφαλλ. Κρήτ. Παξ. κ. ἀ. — Λεξ. Βλαστ. *ἀνέμισμαν* Κύπρ. Πόντ. (Κερασ. Τραπ.) *ἄνέμισμαν* Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀνεμίζω* (Ι).

1) Τὸ ἀνεμίζειν τὸ παράγειν ριπὰς ἀνέμου Πόντ.

(Τραπ.) 2) Καθαρισμὸς δημητριακῶν καρπῶν ἀπὸ τὰ ἄχυρα, λίχνισμα Κύπρ. — Λεξ. Βλαστ.: *Τὸ ἀνέμισμάν μου ἐβάσταξεν ὄγρὸ ἡμέρες* Κύπρ. 3) Κίνησις, κυματισμὸς Θράκ. (Ἀδριανούπ.) 4) Τὸ νὰ διαισθάνεται ἢ νὰ προαισθάνεται τις κατὰ Κρήτ. 5) Τὸ νὰ πέρδεταί τις ὑποκώφως, ἄνευ κρότου Πόντ. (Κερασ. Τραπ.)

άνεμισμα τό, (ΙΙ), Κρήτ. Μήλ. Ναύστ.

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀνεμίζω* (ΙΙ).

Περιστροφὴ, κίνησις τῆς ἀνέμης πρὸς ἐκτύλιξιν τοῦ ἐπ' αὐτῆς νήματος.

άνεμιστὰ ἐπίρρ. ΚΠασαγιάνν. Μοσκ. 117

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀνεμιστός*.

Κατὰ τρόπον κυματιστὸν: *Ἡ Γιαννούλλα μὲ τὰ... πυκνὰ μαλλιά της τὰ τετραξάνθα ποῦ χύνονται ἀνεμιστὰ 'ς τοῖς πλάτες της.*

άνεμιστακας ὁ, Κρήτ. (Ἀποκόρ. Κίσ. Σφακ. κ. ἀ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. **ἀνεμιστής* < *ἀνεμίζω* (Ι) καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ακας.

Ι) Ἡ κάμπη οἴστρου τοῦ προβατείου (oestrus ovinus) τῆς τάξεως τῶν οἰστρίδων (oestridae) ἀναπτυσσομένη ἐντὸς τῆς ρινὸς τῶν βοσκημάτων, ἰδίᾳ τοῦ προβάτου, καὶ προκαλοῦσα σπασμωδικὰ κινήσεις τοῦ ζώου (ὄθεν τὸ ὄνομα) Κρήτ. (Σφακ. κ. ἀ.) ΙΙ) Παραφυὰς τοῦ κλήματος ἐκφυομένη μετὰ τὸ κλάδευμα Κρήτ (Ἀποκόρ.) ΙΙΙ) Πηγὴ ἀναβλύζουσα μόνον τὸν χειμῶνα ἐκ τῶν βροχῶν Κρήτ. (Κίσ.) Συνών. *ἀνοβάλλουσα 1 γ.* [**]

άνεμιστήρας ὁ, λόγ. κοιν.

Ἐκ τοῦ λογ. οὐσ. *ἀνεμιστήρ* < *ἀνεμίζω* (Ι).

Μηχάνημα ἠλεκτροκίνητον, διὰ τοῦ ὁποίου προκαλουμένου ρεύματος ἀέρος δροσιζεται ἢ καθαρίζεται ὁ εἰς κλειστὸν χώρον περιεχόμενος ἀήρ. Συνών. *ἀεριστήρας 2.*

άνεμιστήρι τό, Πάρ. — Λεξ. Γαζ. (λ. *ριπίδιον*) Βυζ. Μπριγκ. Βλαστ. *ἀνεμιστήρ* Α.Ρουμελ.(Φιλιππούπ.) *ἀνιμιστήρι* Λυκ. (Λιβύσσ.) *ἀνιμιστήρ* Μακεδ.

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀνεμίζω* (Ι).

Ὅργανον διὰ τοῦ ὁποίου προκαλοῦμεν ρεῦμα ἀέρος, ριπίδιον ἐνθ' ἀν.: *Φρασὺ τῇ φοντῇ μὲ τ' ἀνιμιστήρι* Λιβύσσ. Συνών. *ἀεριστήρι, ἀερίστρα, μνιγιάστηρι, ξεμνιγιάστηρι, ριπίδι, φνσερό.*

άνεμιστής ὁ, (Ι) Κύπρ. *ἀνιμ'στής* Στερελλ. (Ἀκαρν.) *ἄνεμιστής* Κύπρ. *ἀνεμιστρης* Κέρκ. Παξ.

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀνεμίζω* (Ι). Τὸ *ἀνεμιστρης* ἐκ τοῦ θηλ. **ἀνεμιστρα*. Διὰ τὸν σχηματισμὸν πβ. *κλέφτρα* - *κλέφτρης* κτλ.

1) Ὁ χωρίζων τὸν καρπὸν τῶν σιτηρῶν ἀπὸ τὰ ἄχυρα διὰ τοῦ λίχνισμάτος, λίχνιστῆς Κύπρ. Στερελλ. (Ἀκαρν.)

2) Ὁ σκορπίζων τὴν περιουσίαν του, σπάταλος, ἄσωτος Κέρκ. Παξ.

***άνεμιστής** ὁ, (ΙΙ) Θηλ. *ἀνεμιστρα* Κῶς

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀνεμίζω* (ΙΙ).

Θηλ. γυνὴ ἐκτυλίσσουσα τὸ νῆμα ἐκ τῆς ἀνέμης.

άνεμιστός ἐπίθ. Κύπρ. — Λεξ. Βλαστ. 329

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀνεμίζω* (Ι).

1) Ὁ κινούμενος ὥσει ὑπὸ ριπῆς ἀνέμου, ὁ κυματίζων Λεξ. Βλαστ. ἐνθ' ἀν.: *Φουφονλόβρακα τσακιστὴ κι ἀνεμιστῇ.* 2) Οὐσ., ὁ χρόνος καθ' ὃν ἀλωνίζουσιν καὶ λιχμίζουσιν τὰ σιτηρά, ἥτοι ὁ Ἰούλιος καὶ ὁ Αὐγουστος Κύπρ.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Ἀνιμ'σὶός* καὶ ὡς τοπων. Στερελλ. (Αἰτωλ.)

